



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 761/2018**  
**05.07.2018. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Момира Вучковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 720/16 од 19.09.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 295/17 од 09.03.2018. године, у седници већа одржаној 05.07.2018. године, једногласно је, донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 720/16 од 19.09.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 295/17 од 09.03.2018. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 720/16 од 19.09.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде, док су оштећени ББ и ВВ упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева, те је окривљени обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 295/17 од 09.03.2018. године делимичним усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу К 720/16 од 19.09.2017. године, у погледу правне квалификације дела, тако што је Виши суд у Крушевцу окривљеног АА, за радње наведене у првостепеној пресуди огласио кривим због извршеног кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/2016), задржавајући као правилну изречену кривичну санкцију из првостепене пресуде, док су жалбе окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Момир Вучковић је поднео захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан, те да побијане пресуде преиначи тако што ће донети пресуду којом се окривљени ослобађа од оптужбе, јер дело за које је осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП уз образложење да чињенични опис у изреци првостепене пресуде не садржи битне елементе кривичног дела за које је Виши суд у Крушевцу осудио окривљеног АА - из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/2016), јер у изреци није наведено да је окривљени ометао „службена лица надлежних органа из члана 2. Закона о јавном реду и миру у вршењу службене дужности“, што је суд био дужан да унесе у изреку.

Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву, оцењује као неосноване.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/2016 и 24/2018) прописано је да кривично дело „Ометање службеног лица у вршењу службене дужности“, чини „Ко прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана 2. овог закона у вршењу службене дужности - казниће се затвором од шест месеци до две године“.

Одредбом члана 2. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/2016 и 24/2018) прописано је да су „Надлежни органи за одржавање јавног реда и мира Министарство унутрашњих послова, Комунална полиција, инспекцијски органи и други надлежни органи у складу са законом утврђеним делокругом“.

Чињеничним описом дела, датим у изреци првостепене пресуде је утврђено да је окривљени АА, између осталог, „у Варварину на улици ... а потом и у згради Полицијске станице у Варварину, претио да ће напасти и напао оштећена службена лица ПС Варварин, полицијске службенике ББ и ВВ у обављању

послова безбедности или одржавања јавног реда и мира ...“ чиме су утврђене све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/2016 и 24/2018).

У изреци првостепене пресуде није изричито нумерички означен члан 2. Закона о јавном реду и миру РС („Службени гласник РС“, бр. 6/16 и 24/2018), али је садржај члана 2. Закона о јавном реду и миру - (да су надлежни органи за одржавање јавног реда и мира Министарство унутрашњих послова, Комунална полиција, инспекцијски органи и други надлежни органи, суштински означени наведеним описом, као у претходном ставу: „у Варварину на улици ... а потом и у згради Полицијске станице у Варварину, претио да ће напасти и напао оштећена службена лица ПС Варварин, полицијске службенике ББ и ВВ у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира ...“. Дакле, изрека првостепене пресуде садржи како објективне околности које се односе на саме радње извршења окривљеног тако и субјективне околности које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног АА односно све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, бр. 6/2016 и 24/2018), из ког разлога су супротни наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног, од стране овог суда, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов,с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић

Председник већа-судија,  
Бата Цветковић,с.р.